

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, JULY 7, 1942

LETO XLV. — VOL. XLV.

Ameriške podmornice so potopile tri japonske ladje ob Aleutih

Četrta je pa začela goreti. — Amerikanci imajo zdaj že na vesti 14 japonskih ladij ob Aleutskih otokih. Vse domačine so preselili z zahodnih otokov.

Washington, 6. julija. — Mornariški oddelek vlade poroča, da so ameriške podmornice potopile na 4. julija tri japonske ladje ob Aleutskih otokih, četrta se je pa užgala. Vse japonske ladje so bile tipa rušilcev. Tri rušilce so Amerikanci napadli pri otoku Kiska. Dva sta se pogreznila, tretji se je pa vnel. Četrta ladja se napadli Amerikanci pri otoku Agattu, kjer so japonske ladje edine spremljale transport. To skupino so napadli ameriški bombniki.

Nemški vojaški Nemci je prijet in postavljen d \$50,000 varščine

New York. — Pred nekaj dnevi je prijel v Mehiko 36 letnega Nemca, ki je bil vojaški Nemec. Nemec je bil prijet v Mehiko, ker ni obvestil svoje naborne komisije, da namerava iti iz Mehike. Poleg tega je Kunze obtožen tudi vohunstva.

Italijani so do tal porušili slovenskih in vaških vasi

London, 6. jul. — Jugoslovanska vlada poroča, da je italijansko vojsko v okraju Reke porušila 800 slovenskih in hrvaških domov. Poročila iz domovine kažejo, da so Italijani porušili do tal 6 vasi, ker so prebivalci baje pomagali četnikom v roslaviji.

Dalje poročilo tudi zatrjuje, da so Italijani ustrelili 12 oseb v bitki in požgali v okolici 20 hiš. Vsi prebivalci so Italijani ubili, da so pomagali četnikom.

Na vojaškem dopustu

Na vojaški dopust je prišel Frank Gorše iz Euclida. Poročila se pri HQ. Co. 3rd Stud. Regt., Fort Benning, Ga. pri odide zopet nazaj.

V bolnišnico

Ignatius Zdešar Sr. iz 1020 66. Place je bil odpeljan v Euclida bolnišnico še zadnji teden. Obiski so dovoljeni.

NEMCI "PREOBRAZUJEJO" GORENJSKO

Koertner Grenzruf" priob-krknjena, popuščajo bolj in bolj in vsak dan pristopajo nove osebe k delu za rekonstrukcijo. Saboterji so kakor razbojniško društvo, ki se boji svetlobe in svoje delo izvršuje ponoči. V najkrajšem času bo ustanovili 23 otroških zavbiš. Na vseh straneh se uničuje škoda, ki jo je povzročil prejšnji sistem. Mnogoštevilne mladeniče iz Kranja smo poslali daleč v veliko Nemčijo za delo na polju. Štirje meseci so zares kratki, vendar s ponosom kažemo na tiste, ki delajo, in ki se bore za skupno stvar. Naši somišljeniki delajo za Fuhrerja nemško gornjo Kranjsko, ki bo pridružena s srečo in s soncem obdani deželi Kranjski."

Naši somišljeniki delajo za Fuhrerja nemško gornjo Kranjsko, ki bo pridružena s srečo in s soncem obdani deželi Kranjski."

Ameriški letalci razbijajo japonske pozicije po raznih krajih Kitajske

Washington. — Ameriška bojna letala so se z vso silo zagnala na razne japonske postojanke po Kitajskem in jim v 3 dneh prizadela občutno škodo. Ako so ti napadi ameriških bombnikov kot predigra za splošen napad proti Japoncem, se ne more še presoditi.

Amerikanci so 1. julija razbili 10 japonskih letal na letališču pri Hankowu.

Na 3. julija so potopili Japoncem en topovski čoln pri Nanchangu in na 4. julija so razbili 15 japonskih letal v Cantonu.

Poročila zatrjujejo, da Japonci zdaj bombardirajo kitajska mesta in vasi samo ponoči, da bi ne prišli v stik z Amerikanci.

Starka prenaša ročne granate za četnike

Moskva. — Iz Srbije prihaja poročilo o sledeči zanimivi zgodbi iz četniških bojev.

"Nemške straže so varovale dohodke k Valjevu. Iz sosedne vasi je v mesto vsak dan prihajala stara, skoraj slepa žena, s košaro. Nekega dne se jim je zazdelo sumljivo, čemu ta stara žena vsak dan hodi v Valjevo. Pogledali so v košaro. Tam je bilo perilo, ki ga je starka prala za mestne ljudi, pod perilom pa jabolka. Nemci so planili po jabolkih in na dnu so se zasvetile — granate. V bližnji vasi je stari in mlado izdeloval granate in starka jih je nosila v mesto in delila med zanesljive ljudi, ki so bili v zvezi s četniškim oddelkom, v katerih sta se borila dva njena vnuka in ena vnukinja. Vsi trije skupaj štejejo manj let kot njihova babica.

Delavci v Barbertonu so izvojevali večjo plačo

Kakih 6,500 delavcev v barbertonski tovarni Babcock & Wilcox Boiler Co. bo dobilo okrog \$800,000 priboljška na plači vsako leto. Tovarna izdeluje samo vojna naročila in s pobotanjem je bila odvrnjena grožnja stavka. Delavci so člani A. F. of L.

Obisk iz Detroita

Mrs. Jennie Vidmar iz Detroita, Mich. je obiskala svojo sestro Frances Legat, 6922 Hecker Ave. Svoje čase je bivala tukaj.

Razprodaja Zadruga

Od danes pa do sobote 11. julija se vrši razprodaja v vseh treh prodajalnah Slovenske zadružne zveze. Za cene pogledjte oglas v današnji številki lista.

Četrta obletnica

Jutri ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Barbaro Grimsi v spomin četrte obletnice njene smrti. Sorodniki so vabljeni.

Vabilo na sejo

Nocoj bo seja društva St. Clair Grove, št. 98 W. C. Sejo bo posetil Wm. Bodeker, ki bo pojasnil vse glede piknika, ki se vrši 19. julija, kot tudi o novi kampanji. Članice so prošene, da se udeležijo v polnem številu.

Dospel iz Jugoslavije

Iz Čikage se poroča, da se je vrnil iz Jugoslavije Rev. John Trinko, slovenski frančiškan. Rojen in izšolan je bil v Ameriki. Nad eno leto se je nahajal v nekem koncentracijskem taborišču. Bil je zamenjan za nekega osiškega državljana.

Zelo važna seja

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ ima v sredo zvečer ob osmih važno sejo v SDD na Reher Ave. Prebrani bodo računi za prvo polovico letošnjega leta.

Kdo je izgubil očala?

Kdor je izgubil očala in taško zanje, jih dobi nazaj na 6206 Edna Ave.

Kaj tudi v zraku?

Neki Everett Wiggins iz Indianapalisa je bil kaznovan na federalni sodnihi na \$300 globe, ker je vozil letalo v pijanem stanju. To se pravi, letalo ni bilo pijano, ampak avijatičar. (Pa nismo vedeli, da so tudi v zraku obcestni konfini in ulične svetilke, ki so nevarne pijanemu vozniku).

VESTI IZ SLOVENIJE

Vlaki, ki vozijo v Slovenijo, ki jo je okupirala Italija ter tudi na Primorskem in v Trstu imajo priklopljene posebne vagonce, na katerih je vojaška posadka in so nameščene strojne puške. Vse to radi tega ker so Slovenci že mnogo vlakov iztirili ali drugače uničili. Tako pripoveduje očividec, ki je prišel čez Ljubljano, Trst in Italijo v Lisbano.

V Ljubljani je velika, moderna kemična tovarna, ki je bila v polnem obratu. V začetku februarja letos je tovarno napadla skupina slovenskih upornikov ter z bombami uničila vse važnejše stroje tako, da tovarna dolgo časa ne bo sposobna za delo.

V bližini postaje Preserje, komaj 25 km od Ljubljane, je bil koncem februarja letos na progi Ljubljana-Trst dvignjen v zrak železniški most. Proga bo dolgo časa za promet nesposobna. (Najbrže borovniški most).

Radi tega je bilo dne 18. marca t. l. obsojenih na smrt in takoj ustrelenih 18 Slovencev iz Preserja in okolice. Pojoč slovenske pesmi so šli ti junaki v smrt — pripoveduje očividec.

Poročilo iz drugega vira navaja sledeče podrobnosti o preserskem procesu.

Pri prvi preiskavi so ti ljudje priznali krivdo, ker so jih Lahi strašno pretepali in sploh ravnali z njimi vsekakor nečloveško. Ko je pa prišla obravnava, so vse utajili in zanižali. V zvezi s tem je zanimiv tale primer: Prijeli so tudi nekega cestarja, ki je imel pri sebi listek z imeni svojih pomožnih delavcev. Na podlagi tega listka so ga obsodili in z njim vse ljudi, katerih imena so bila na listku. Trdili so namreč, da je cestar kolovodja "komunistov" in ta trditev, ki je bila popolnoma iz trte zvita, je zadostovala za obsodbo.

Podobno se je godilo nekemu železničarju, ki je bil med aretiranci. Bilo je popolnoma jasno, da ni imel s stvarjo nič opraviti, saj so vsi postajni načelniki od Ljubljane do Rakeke pričali, da so ga videli tisto noč na lokomotivi. Toda vse pričanje ni nič zaleglo — obsojen je bil.

Zopet za nekega drugega je šel intervenirat borovniški župnik Jerina. Rekel je Lahom, da bi prej sam zase verjel, da je bil tisto noč pod preserskim mostom, kot da je bil tam dotični človek. Pa tudi to pričevanje je bilo zastoj — oni človek je bil obsojen.

Komitej se zahvaljuje Komitej, ki je nabiral prostovoljne doneske za MacArthurjev bombnik se tem potom iskreno zahvaljuje vsem darovalcem. V kratkem bo priobčil v časopisih imena vseh darovalcev. Kampanja se z današnjim dnem zaključila. Med Slovenci je bilo nabranih \$431.00 v ta sklad.

To so nove vrste barke ameriške obrežne straže. Barke so zgrajene v namenu, da prepeljajo vojaštvo do obrežja za izkrcavanje, kadar bi hotela naša armada zasedi kako obrežje.

Tovarne oblek in trgovci na debelo bodo znižali cene moški opravi

Washington. — V soboto stopi v veljavo maksimalna cena za moško in deško opravo. Tovarne in trgovine na debelo se že pripravljajo, da bodo znižale cene. Administrator cen, Leo Henderson, pravi, da bodo cene moški obleki one, ki so bile v mesecu marcu.

Ker je pa mnogo moške oprave, ki ni bila na trgu radi sezone v marcu, bodo postavili maksimalne cene iz mesecev, ko je bila oprava v tisti sezoni. Tako bodo cene za suknje in površnike one, kot so bile v septembru, oktobru in novembru 1941. Za obleke, telovnike in hlače one cene, kot so bile od julija do novembra 1941 v tovarnah in trgovinah na debelo. Za obleke, napravljene po meri, bo pa cena kot je bila v januarju in februarju 1942.

Kako bo razdeljenih \$500

Na prireditvi Skupnih društev fare sv. Vida, v soboto in nedeljo, je bilo \$500 v nagradah za najbolj srečne. Sledeči so dobili nagrade, ki naj pridejo po nje v sredo zvečer od 7 do 8 v župnišče sv. Vida. Vsak naj gotovo prinese odrezek od listka s seboj:

\$200 je dobila Mrs. J. Krainz, 1345 E. 65. St. \$100 John Grdanc, 5520 Carry Ave., \$50 Frank Zigmant, 1008 E. 61. St., po \$25 Rose Svigel, 1207 E. 60. St. in J. Trček, 6805 Bayliss Ave.

Po \$10 vsak: Rose Zak, 509 E. 120. St., M. Zupančič, 1545 E. 41. St., Frank Urbiha, 6521 Schaefer, John Hrovat Sr., 6711 Edna Ave., A. Anžlovar, 6202 St. Clair Ave.

Po \$5 vsak: M. Klemenčič, 5806 Prosser Ave. Ann Kuly, 900 E. 73. St., Frances Zgonc, 1008 E. 76. St., Josephine Foye, 6618 Bliss, John Prebil, 1019 E. 72. Pl., A. Kosmač, 6219 Carl Ave., Kovačič, 979 E. 67. St., B. Ključarič, 1142 Addison Rd., Ann Kuly, 900 E. 73. St., John J. Kotlarc, 1013 E. 72. St.

Ena največjih tovarnen za Euclid bo kmalu v delu

Cleveland Pneumatic Tool Co. bo zgradila v Euclidu tovarno, ki bo veljala do 20 milijonov dolarjev. Izgotovljena bo v začetku drugega leta. Izdelovala bo dela za letala in bo zaposlila več tisoč delavcev. Tovarno bodo zgradili najbrže ob Euclid Ave., zapadno od 204. ceste, toda odločeno to še ni.

Hitler je pogol 1,000,000 vojakov proti Rusom v ofenzivi na fronti Kursk-Harkov

London, 6. jul. — Adolf Hitler je vrzel več kot en milijon vojakov v ofenzivo pri Kursku. Videti je, da hoče na vsak način prodreti rusko linijo, ki brani dohod od Kavkaza.

Radio iz Moskve zatrjuje, da se vrše v sektorju Kursk strahoviti boji. V zadnjih petih dneh so samo ruski tanki uničili štiri nemške pehotne polke, en topniški polk in 50 do 60 tankov.

Nemško vrhovno poveljstvo poroča, da je osiška konica doselja in prekoračila reko Don v namenu, da doseže važno mesto Voronež, ki leži na železniški progi Moskva-Rostov. Najhujši boji se pa vrše pri mestih Belgorod in Volčansk.

Nemci hočejo prodreti do Rostova ob Črnem morju, ki ga imenujejo ključ do Kavkaza in tamšnjih bogatih oljnih polj. Zato pa hočejo zdaj presekat železniško progo Moskva-Rostov, da ne bi mogla Timošenkova armada na jugu dobiti ojačenj.

Pozdravi od vsepovsod

Iz raznih krajev širom Amerike se oglašajo naši rojaki, ki so se podali na oddih, največ pa obiskat svoje sorodnike in prijatelje. Sledeči pošiljajo pozdrave prijateljem in znancem:

Iz severne Minnesote: Mr. in Mrs. John J. Globokar in sinko Vinko ter Mrs. Frances Grchman iz Abbey Ave., Mr. in Mrs. Louis Zgonc iz 232. ceste, Mr. in Mrs. Joe Zgonc iz 1123 E. 71. St.

Iz Detroita, Mich. Rose Ivančič, Frances Ubič in Joe Ster.

Iz taborišča Grant, Ill., kamor so šli obiskat Franka Fakult, pozdravljajo: Mrs. Fakult, Mrs. Mary Milavec iz 6311 St. Clair Ave., Mr. in Mrs. Jos. Semich iz Arrowhead Ave.

Iz Richmond, Va. pozdravljata Anton in Mary Jerman.

Izredna seja

Nocoj ob 7:30 bo izredna seja staršev mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. Ker je seja zelo važna, so prošeni vsi starši, da bodo gotovo navzoči.

Zadušnica

V sredo ob 7:15 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojnim Charlesom Krall. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

PRIPOROČLJIVE SLIKE ZA MLADINO

Norwood Community koncil si je nadel nalogo, da bo prirejal slikovne predstave, nalašč izbrane za mladino. Predstave bodo popolnoma zastojne. Garantira se, da bo imela mladina pri tem veliko zabave in užitka. Glavni namen koncila je, da vidi mladina slike, ki so dostojne in zdrave za mlado dušo in telo.

Slikovna predstava bo vsako sredo dopoldne in sicer od 10 do 11, to pa preko vsega poletja. Predstava bo v avditoriju Norwood javne knjižnice. Vsakdo iz te okolice je vabljen k tej predstavi.

Odbor je sklenil, da bo skrbel tudi za drugo razvedrilo mladine, ne samo s premikajočimi slikami. V tem odboru so: Mrs. Josephine Obelz, Anton Grdina, Mrs. T. M. Kanareff, Mrs. Eugene Krauss, Miss Mary Masny in Miss Marjorie Ramisch.

Starši so prijazno vabljeni, da pošljejo mladino k tem predstavam vsako sredo dopoldne.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 157 Tue., July 7, 1942

Pogodba med Anglijo in Rusijo
bo v škodo malim narodom

Ceprav je svet pozdravil pakt med Rusijo in Anglijo, ki sta ga nedavno podpisali, pa vidijo nevtralni opazovalci v tem nevarnost za male narode in smatrajo za nasprotno prizadevanju predsednika Roosevelta, da bi dosegel po tej vojni pravice za vse narode, ne samo velike, ampak tudi za male.

Diplomati v Washingtonu, vsaj nekateri, so mnenja, da ima angleško-ruski pakt razne izhode, po katerih se bosta obe najnovejši zaveznici lahko izmuznili v odločilnem trenutku. Tisti, ki so to pogodbo dobro preštudirali, trdijo, da dežele kot so Litva, Latvija, Estonija, Finska in Poljska, bodo imele le malo besede glede svoje bodočnosti. Bodočnost zanje bodo odločevale njih močnejše sosedice.

V tej pogodbi stoji namreč zapisano med drugim, da napravi Rusija v približem ozemlju kakršne korake hoče med premirjem in do časa, ko bo podpisal pravi mir. Po tej pogodbi se namreč Anglija in Rusija zavezuje, da bosta upoštevali principe Atlantske deklaracije šele potem, ko bo podpisan mir, ne pa ob času, ko bo sklenjeno premirje. Treba je namreč ločiti premirje od fiktivnega miru. Premirje nastane, kadar se sovražne sile zedinijo, da prenehajo s sovražnostmi toliko časa, da se sporazumeje na točkah za bodoči mir. Ako se sporazumeje, podpišejo mir, ako ne, je konec premirja in nadaljujejo z vojno.

Rusko-angleški pakt sestoji iz dveh delov. Prvi del govori o razdobju tekoma vojne in izgubi avtomatično veljavo ob koncu vojne. Drug del pa napravi Anglijo in Rusijo zaveznicami za dobo dvajset let po vojni. "Z drugimi, enako mislečimi državami bosta delovala za ohranitev miru," določa pakt, "in bosta storili vse potrebne korake preprečiti Nemčiji in njenim zaveznicam kršiti mir."

Tu so pa tisti razni izhodi, katere smatrajo nekateri kot nevarne za male narode. Združeni narodi so mnenja, da mora biti namreč med časom premirja in končnega miru nekaka "ohlajevalna doba." Ta doba je pa tista, ki grozi nekaterim deželam, ki jih ima zdaj zasedene Nemčiji.

Rusija že dolgo pripoveduje, da baltiške in druge sosedne dežele vzgajajo elemente, ki so nevarni za Rusijo. Ko je pred kakimi šestimi meseci prišel v Moskvo angleški zunanji minister Eden, je Stalin zahteval pogodbo, ki bi dala Rusiji po tej vojni Estonijo, Latvijo, Litvo, del Poljske, Finsko, Bukovino in Besarabijo.

Minister Eden je pa pregovoril Stalina, da je začasno odnehal rekoč, da se bo Eden prej pogovoril z vlado doma in ta pa z Washingtonom. In ko so glede tega vprašali v Washingtonu, so naleteli tukaj na odpor. Predsednik Roosevelt, državni tajnik Hull, pomožni državni tajnik Welles in drugi so odločno izjavili, da so šle Zed. države predvsem zato v vojno, da bi varovale pravice malih narodov pred mogočimi sosedi. Taka pogodba, so rekli v Washingtonu, bi uničila principe Atlantskega čarterja in vse, za čemer ta stoji. To je pomagalo, da Stalin ni dobil zahtevanega pakta.

Namesto tiste pogodbe, sta pa Anglija in Rusija podpisali drugo 11. junija, kot zgorej omenjeno. V tej vidijo nekateri nevarnost za Atlantski čarter in ogroža garancijo za zahteve malih narodov. Kakor je Rusija po pogodbi z Nemčijo zasedla zahodne obmejne dežele in jih sprejela v Sovjetijo, bo storila isto takoj, ko bo nastalo premirje z izjavo, da je to storila radi ohranitve miru. To ji dovoljuje storiti najnovejša pogodba med Anglijo in Rusijo.

Razumeti je pa treba pri vsem tem, da bodo imele glede tega besedo tudi Zed. države. Vprašanje je le, koliko bo ta beseda veljala 3,000 milj daleč preko Atlantika.

Težko, da bi bili Slovenci
namenoma prezrti

Ko je Bela hiša priredila državno večerjo v počast jugoslovanskemu kralju, so bili povabljeni poleg ameriških državnikov tudi srbski predstavniki in en zastopnik Hrvatov. Od Slovencev ni bil povabljen nihče. Mi smo prepričani, da se tega ni napravilo namenoma, ker ne moremo verjeti, da bi naša vlada ne poznala našega slovenskega naroda in heroičnega odpora Slovencev proti osišču.

Mi smo prepričani, da je znano Rooseveltu in njegovim vladnim uradnikom, da se je slovenska vojska najdalje ustavljala, ko je vpadel Hitler v Jugoslavijo in zadrževala Nemce na severu precej časa. Gotovo so jim poznani junaški čini naših fantov, ki so odpeljali letala in floto v zadnjem trenutku, da nista padli sovražnikom v roke.

Predsedniku Rooseveltu je gotovo znano, da osišče ni moglo dobiti v vsej Sloveniji enega samega Kvizlinga in da se danes bori na tisoče slovenskih fantov in mož v armadi generala Mihajloviča.

Naši vladi v Washingtonu je gotovo dobro znano, da danes ravno slovenska zemlja največ trpi, in da sovražnik danes ne trpinči nikogar bolj kot ravno naše Slovence, katere hoče dobesedno spraviti s sveta.

Vzprico vsega tega smo prepričani, da v Beli hiši niso namenoma prezrti pozvati tega ali onega Slovence k državi večerji. Ameriški Slovenci vedo in so prepričani, da bo

BESEDA IZ NARODA

Zadružni piknik

Nahajamo se v poletni dobi in sonce nam pripeka, da se znojimo in potimo, da je kar veselje in v tem pa si iščemo hladne senčice.

Za prihodnjo nedeljo, 12. julija, nam obeta vremenski preok zelo vroč dan. Ta vremenski prerok pravi, da bo v nedeljo tako vroče, da se bo žaba v mlaki spekla in da se bo kamen ob cesti topil in da se bo ljudem jezik v ustih posušil. (No, pa nekaterim bi se kar žihel od časa do časa posušil ali pa vsaj takrat ko bi se, ko pride slabša polovica pozno ponoči domov.)

Direktorij Slovenske zadruge je vzel to vremensko napoved v pretres ter sklenil, da se ta dan priredi Zadružni piknik, ki bo eden največjih odkar obstoja Slovenska zadružna zveza. To nam bo sedaj pa tudi lahko mogoče radi večjega in bolj obsežnega prostora, kakor smo ga imeli v preteklosti na razpolago. Ta piknik se bo namreč vršil na prijazni farmi, ki je last skupnih društev SNPJ.

Ni moj namen, da bi vam tukaj vse podrobno opisaval kaj se bo vse godilo na tem pikniku, rečem vam samo toliko, da postrežba bo prvovrstna kot je prvovrstno vse zadružno blago.

Skozi ves ta teden pa se vrši tudi Zadružna razprodaja v vseh treh trgovinah. Cene so globoko znižane na vsem blagu, radi tega smo prepričani, da se bodo gospodinje poslužile te izredne prilike pri nakupu raznega grocerijskega blaga. Ob tej priliki boste tudi dobili nagrade listke in potem vas bo na pikniku morda poiskala sreča. Tam bo ogromen zaboj, kamor boste vrželi odrezke nagradnih listkov. Zvečer jih bomo jali vlekli, dokler ne bo zadnja nagrada oddana.

V upanju, da pridete v velikem številu vam kličem na svidenje na pikniku,

George Panchur, preds.

Louis Adamič:

Dajte in mislite!

Na dne 13. aprila 1941 so nemške čete zasedle približno tri četrtine slovenskega ozemlja, na katerem živi okoli 800,000 slovenskih prebivalcev. Ostalo četrtino so zasedle italijanske čete.

Poročila pravijo, da je trpljenje Slovencev pod italijansko okupacijo veliko, toda v primeri, kaj trpijo ljudje naše krvi pod nemško oblastjo, je še milostno. Kaj se dogaja sedaj na štajerskem in na Gorenjskem, ni prav nič drugega kot premišljen načrt uničevanja vsega prebivalstva.

V stalnem teku sedaj napreduje iztrebljenje našega naroda. Če bo vojna trajala še eno leto ali dve, potem bo nemški načrt že mogoče popolnoma izvršen. To je že nekaj tako strašnega, da nam je težko premišljevati o tem. Toda mi moramo misliti o tem uničevanju.

Tu so še druge stvari v zvezi s Slovenijo, o katerih moramo misliti. Predno bo konec vojne, najbrže vsi ljudje ne bodo ubiti. Nekaj naših ljudi je v izgnanstvu v Srbiji, na Poljskem, v Ukrajini, v Rumuniji, in bogve kje še. Veliko žensk so odpeljali v Nemčijo. Tam so tudi otroci. Istotako se je dogodilo krepkim in delazmožnim fantom.

Vsi ti bodo najbrže doživeli konec vojne. Hoteli bodo domov. Kaj jih bo čakalo, ko pridejo? Rabili bodo pomoč, da zopet zasadijo korenine v rodno zemljo. Potrebni bodo gnojna pomoč: Denar, semena, živino, orodje.

Iz Slovenije so do sedaj že odgnali polovico živine. V kolikor

je meni znano, v letošnjem letu so naši kmetje obdelali samo eno tretjino svojega polja. Vzrok temu je, da nimajo gnojja, da bi pognojili njive. Gnojja ni, ker ni živine. Tudi umetnega gnojja ni bilo na trgu, da bi ga kupili. Zadnje pomlad ni bilo tudi semena, da bi ga posejali. Te razmere se bodo najbrže še poslabšale za prihodnjo pomlad. In če se vojna zavleče preko leta 1943, bo še bolj slabo.

Kdo bo nudil pomoč tem ljudem? Jaz mislim, da bo to zadelo nas Slovencev v Ameriki. Denarja jim bomo morali dati, v kolikor pač zmremo. Nekateri izmed nas se bomo morali povrniti v stari kraj, nekateri za nekaj časa, drugi za stalno, da jim bomo pomagali.

Ta članek sem napisal za slovensko sekcijo Jugoslovenskega pomožnega odbora. Prispevajte denarne prispevke, če tega še niste storili. In če ste že dali, ponovno darujte in prispevajte. Potreba naših ljudi v domovini bo neizmerna.

Dajte in mislite! Skušajte si samo predstavljati, kakšne bodo razmere v domovini, ko se konča — vojna.

(Ta članek je napisal Mr. Louis Adamič na prošnjo direktorja publicitete JPO.SS. Pomožni akciji je daroval že \$100.00 ter je obljubil, da bo še pomagal. Hvala lepa!)

Zanimivosti na Hubbard Road

Prav nič se ne smem pritožiti čez naporno delo, katerega vršim. Zvečer, ko stopim v hišo in potožim ženi, koliko sem dela napravil tisti dan, pa me žena takoj vpraša o kakšnem delu govorim, češ, da kadar pogleda skozi okno, me ne vidi drugje kot tam med rožami. Pa pravi: "Saj vendar ne primeš za nobeno delo, da bi bilo od njega kaj koristi. Tam zapravljaj čas in tuka j pa jamraš, da kako strašansko hudo ti je. Mar bi šel na njivo okopavat in plevel pulit. Malo poglej tja v koruzo in krompir in še drugo, kako vse konec jemlje, ko je vse preraščeno s plevelom, a ti pa se sprehaš po tisti šari od rož, ki niso za nobeno rabo in korist. Od večnega pripogibanja med tistimi rožami izgledaš že kot ameriško kosje in če boš še kaj časa imel v svoji glavi take komedije, ne boš prišel daleč."

"Saj pravim, čim dlje si na svetu, večje neumnosti ti vro po glavi. Namesto, da bi se brigal za gospodarstvo, pa se za tiste rože. Čeprav praviš, da si jih bil že 49, pa izgledaš kakor bi jih bil že 79 let po tvoji otročji pameti."

Tako vidite se godi človeku, prav za prav res nisem za kakšno rabo, posebno pa ne za kakšno težko delo. Če mi ukažejo iti krave pomolzi, pa mi gre vse mleko za čevlje in za rokave in v hišo pa prinesem prazno posodo. Iz tega razloga mi sedaj sploh ne puste več molzt. Če se pa včasih nalašč ponujam v to in silim, to naredim samo zato, ker vem, da mi ne bodo pustili, kar sem seveda prav zadovoljen, da me takega križa rešijo.

Ko sem prvo leto poskušal z molžnjo, sem tako nerodno vlek, kot mežnar, kadar je zvonil na dva zvona hkrati. Potegnil sem enega in potem zopet drugega. Veste, molst na tak način in posebno še če ima krava dosti mleka, bi me vzel pol dne, predno bi pomolzel in to so naši sprevideli in zato me k temu delu več ne puste.

Češnje so tudi pobrali. Tone ameriška vlada ob času izkazala Slovincem priznanje, kot jim gre.

in William sta se prav milo pritožila čez Perparjeve čebele, ki so hitele, da bi jima bile skoro sprti vse pojedle in povrh sta se jih morala pa še otepati. To pa ni posebno lahko na drevesu, če pomislite, da se je treba z eno roko držat, z drugo pa čebelam otepat; vprašam vas, kako pa naj potem kaj nabere.

Radi tega sta mi naročila, da naj na kak prijazen način sporočim Perparju, da v prihodnje, ko bo zopet čas za obiranje češenj na kakšen način priveže svoje čebele, da jim ne bodo delale nadleže pri obiranju. Pravita, da naj jih prveže, ali zapre v kakšen kurnik ali pa napravi na konfinu tako visoko ograjo, da ne bodo mogli leteti čez. Seveda sem jim obljubil, da bom to storil ob prvi priliki, ko se bova z Janezom sešla pri njegovi prijazni mizi. Pa nikar ne mislite, da je samo miza tako prijazna, ampak John vselej, kadar jaz pridem tja, poskrbi, da jo lepo okrasim in to ne z rožami kot je navada drugih, na primer pri nas, ampak on postavi na mizo tistih dobrot, katere napravijo človeka veselega in pa gostih besed.

Oni dan so bili obiskali moje "veličanstvo" Turki, Hrvati in Lah, ker pa so se Lah Turkovi in Hrvatovi zlahi, zato so jo pa prej popihali, kot so bili sprejeti v avdijenco od moje strani. Obljubili pa so, da se bodo zopet kaj kmalu oglasili, kar me prav veseli. France, le pridita kaj kmalu zopet naokoli.

Oni dan, ko so naši ravno spravljali seno, so se bili pripeljali Strnenovi iz 72. ceste. Mr. Strnen je jako natančno opazoval to delo, a ko sem mu pa ponudil vile, pa jih je prav enostavno odklonil s pripombo, da njemu tako delo ne prija. Ko si je vse natančno ogledal, kako traktor sam vlačil seno na hlev, je pa rekel: "O ja, tako bi pa še jaz farmaal, da bi se kar samo delalo in jaz bi pa samo vile v rokah držal."

Kakor bi z neba padli, so se nekega dne znašli pri nas Menartovi iz Norwood Road, v spremstvu par deklet. Veste kaj se je bilo dogodilo, skoraj bi rekel, če bi bili imeli še harmonike s seboj, bi bilo pa ravno tako, kot je bilo lansko leto, ko so bili znjimi Tomšičevi iz Kalifornije. Kar lepo k Strojnu smo jo bili pobrali v gostilno, kjer se delijo tiste nebeske dobrote. Pa ni treba misliti, da smo se morda na baro naslanjali, o ne, lepo k mizi smo se posedli in žemlje jedli. Mrs. Menart je prinesla iz Clevelanda takih žemelj, da so bile pobarvane in pa še povoskane, da so se bolj svetile. Dobre so bile pa tako, da smo kar sedeli, jedli in pili, dokler je bilo kaj.

Mrs. Strojnu pa nam je kaj pridno donasala tiste dobre kapljice. Reči moram, da smo se prav imenitno zabavali. Zato pa vam vsem prav lepa hvala. Jože, le še kaj kmalu se zopet pripeljite v te naše kraje.

Kakor vidite je zelo lepo v naših krajih, veliko je treba prestati, a ko pridejo prijazni Clevelandčani, pa se na vse pozabi in vse potrpi. V tem so prišli pa tudi vroči poletni dnevi. Nekaj dni je pa že tako pripekalo, da je po vrtu postalo že vse suho. Moje rožice, katerih je že precej, so postale kar nekam žalostne in so pričele že kar glaviče povešati. Zdaj jih je pa zopet dež prav dobro zalil, pa so zopet vesele in zadovoljne.

Maline tudi jako lepo kažejo, se reče zorijo, saj so že za obirat, samo ljudi ni dovolj, da bi mi pomagali obirat, posebno pa je hudo tam, kjer jih imajo veliko, tam imajo res križ z njimi. Jabolk pri nas letos ne bo veliko, zato so pa pri sosedovih bolj polna drevesa (Mr. Leskovic se je najbrže pregrešil, ker se je lansko leto vedno pritoževal, da je jabolk toliko, da jih že prešči ne marajo več. Op.

ured.), da so jih morali podpret. Se reče, naši pujski jih bodo najbolj pogrešali, ker bodo morali hrustati samo koruzo mesto jabolk. No, pa so bila jabolka tudi meni lani prav prišla, ker grozdje, kakor sem vam bil že povedal, ni bilo bogve kaj dobro obrodilo. Tistih par košaric grozdja sem bil stlačil v sod, pa še tisto je bilo vse pomešano s črvički, kar sem bil potem še z vodo zalil. Ko sem pa tisto malo odpil, sem pa z jabolčnikom zalival.

Povem vam, da tisto je imelo pa že tak "kik," da je bilo kar veselje in ko sem pil jabolčnik, pa sem mislil, da pijem najboljšje vino. Tako je šlo vse za dobro in danes pa še takega nimam. Radi tega so nekateri dnevi prav žalostni, posebno kadar v tej vročini pijem vodo, pa me takoj začne zavijati po črevah, zato pa se v o de kar največ mogoče izogibljem.

Pa še ob priliki kaj več. Vas pozdravlja,

Frank Leskovic.

K opazovalčevemu dopisu

Vsa čast ti dragi opazovalec k tvojemu dopisu. Vsaka beseda je resnična, kar si zapisal. V teh resnih časih, namesto, da bi ljudje mislili, kaj nas bo še lahko zadelo, pa so tako lahkomišeln, da zanemarijajo dom in si napopajajo boleznin in to vse zaradi te pijske in orgij, ki se dandanes dogajajo po pivnicah.

Danes že ni več dovolj, da samo mož zapravlja denar, ampak mu mora še žena pomagati, da je prej prazen žep. Poleg tega pa je še vsepolno teh mladih smrkov, ki pomagajo razdirati zakone. To je zlo. Mr. Roosevelt je rekel: jaz bom naredil Ameriko zopet mokro, ampak ne bo nihče na ta račun delal denarja. Delajo ga. Iz kakšnih starih bajt so si napravili cele vile, da ja bolj vleče ljudi, ki živijo samo za danes in nič za jutri.

Ne gre pa mi v glavo kako se morajo tisti lahkomišljeni zapravljevati mučiti za denar pri delu v tovarnah, a v pivnicah pa ga razmetavajo, kakor bi ga z drevesa pobirali. Ni jih izučila ene depresija, a izučila pa jih bo druga, ki bo gotovo prišla kakor današnji dan in mogoče še precej hušja kakor je bila prva. Takrat pa boste tisti zapravljevalci poskusili iti tja, kjer ste največ zapravili svojega težko prisluženega denarja in boste videli, če boste dobili kosček kruha, da bi si z njim utolažili svoj glad. Smejali se vam bodo, kakor se vam danes, ko tako brezmišleno razsipljete težko prislužen denar, a oni pa bogatijo na vaš račun.

Nikar se ne zanašajte na vlado, kajti ona bo prav tako izrpana kakor vi. Še stari ljudje so rekli, da je žganje Luciferjeva iznajdba. Tukaj sploh ni gostilna, če nima dovoljenja prodajati žganja. Kar poglejte, s kako kričočimi napisi oznanjajo prodajo žganja. Pravijo pri žganju je denar. Kaj se pa godi po domovih pijancev, pa veliki ali mali prodajalci žganja nič ne premišli, ko prideta mož iz ene in žena iz druge strani domov pijana kot prašiča.

Se ni dolgo tega, ko mi je neki človek pravil, kakšen vrišč nastane pri njih sosedih krog treh zjutraj, ko se primajeta domov on in ona vsak iz druge strani. Povedal mi je, da zbudita vse sosedice, besede pa lete od enega do drugega take, da jih ne more ponavljati in pa kaj še vse druge.

DEKLETA IN ZENE!

Ne odlašajte! Naročite si fin FUR ali "STERLING" suknjo za bodočo ženo. WILL-CALL in to direktno iz tovarne. Daj, dokler dobite še dobro blago po cenah. Za dobro blago in pošteno poslovanje vam priporočam.

RENNO B. LEUSTIG

Endicott 3426 1034 ADDISON RD. ENCL

BU
UNIT
STAT
WA
BON
AN
STAN

K. MAY: ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

"Tako nepredvidni pa ne bomo! Dober westman bo tabor navohal, pa če ga tudi ne vidi. Konje imajo, kakor kaže sled, in konje bomo navohali. Ne bojte se, ne bo se zgodilo, da bi stopili sredi med nje!"

Hiteti pa bo treba, ker smo najbrž že blizu rafterjev, kakor sklepam iz različnih znakov. Pa tudi trampci so blizu njih, utegnili bi jih ponoči napasti, kar se ne sme zgoditi. Kaj pravite, teta Droll?"

"Čisto mojega mnenja ste, sir! Če pohitimo, jih dobimo prej, če jezdimo počasi, pa po meje. Torej, gospoda, jezdim v skok, da se bodo kar drevesa majala!"

Gozd je bil redek na tistem mestu, naglo so lahko jezдили. Pa tudi trampci so pohitili in jezдили do trde teme. Da se je po držal Old Firehand bolj na levo, bliže reke, bi bil še pred nočjo našel sled. Velikega in Malkega medveda, ki sta jezдила pred njimi.

Zmračilo se je in sledi skozi gozd ni bilo več videti. Old Firehand je spet razjahal in jo preiskal, kolikor se je dalo.

"Pol milje smo pridobili," je poročal. "Pa tudi trampci so po hiteli. Vkljub temu moramo vsaj poskusiti, da jim pri-
dohimo blizu."

Razjahajmo! Pretemno je, še ne pojdemo."

Zal pa se je kmalu stemnilo in sledov vobče ni bilo več videti. Obstali so.

"Kaj pa sedaj?" je vprašal dom. "Kar tule bomo počakali."

"Ne!" je ugovarjal Droll. "Prej ne dam miru, da jih naj-
demo."

"Slišali nas, bodo!"

"Tih bomo hodili. Mene ne bodo slišali in tudi dobili me ne bodo! Ali ne mislite tako?"

"Idi vi, gospod Firehand?"

"Seveda! Le da ne bomo več in šli v smeri sledov, krenili bomo na levo, k reki, jih dobi-
mo med sebe in reko ter videli njihov ogenj, sami pa nas ne bodo opazili."

"In če ne kurijo —?"

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

"Saj vam je povedal Old Firehand, da jih bomo navohali," je dejal Droll. "V gozdu konja prej navohate ko na od-
vrtem svetu. In moj nos me še nikdar ni prevaril."

Le pojdemo dalje, pa bolj na vzhod."

Kralj Peter govori Ameri- kancem in Jugoslovanom

Dne 26. junija ob pol enajstih zvečer je Nj. Vel. kralj sporočil, da bo na Vidov dan povzdignil generala Mihajloviča v stopnjo armijskega generala. Tega dne je kralj po radiu govoril ameriškemu prebivalstvu. Govor se v slovenskem prevodu glasi:

"Tistega dne, ko me je usoda postavila na čelo mojega naroda, so beograjski listi objavili dve sliki. Sliko mojega ljubljene očeta, mučeniškega kralja, in sliko vašega predsednika. Morda se bo zdelo čudno, da od vsega, kar se je zgodilo tega zgodovinskega dne navajam prav to: Jugoslavija je tega dne dokazala, da se je odločila upreti se hinavstvu in nasilju osvobodnih drhali osištca.

Vojna je izbruhnila nenadno. Čisto naravno in vendar kako pomembno je bilo, da so v najbolj presodnem trenutku naše zgodovine časopisi, ki so izražali narodno mišljenje, uprli svoje poglede v Ameriko, poosebljeno v našem predsedniku. Amerika tedaj ni bila v vojni. Predsednik je bil obljubil pomoč, a ta obljuba in ta pomoč ste bili samo drobec tega, kar je vzpodbudilo moj narod. Med mojim in ameriškim narodom obstajajo duhovne vezi. Že dolga leta je ameriško mišljenje o svobodi za vzgled našemu miroljubnemu narodu, narodu, ki se je stoletja upiral nasilju od zunaj. Končno, mi smo narod skromnih in rodoljubnih mož in žena. Pri svojem delu želimo biti svobodni in svobodni delati z drugimi marljivimi narodi sveta. Verjemite mi, da to niso prazne besede in da mi zaradi mladosti kruta resnica ni bila prihranjena. Mislim na vse, kar sem videl s svojimi očmi. Moje ljudstvo gine in umira.

Zato si štejem v čast, da v imenu moje domovine in moje- ga naroda, govorim vam, sinovom velike demokracije. Kot kralj Jugoslavije vam prinašam pozdrave naroda, ki v teh usodnih dneh ne more živeti svoje svobodno narodno življenje. Šestnajst milijonov Jugoslov-
anov, Srbov, Hrvatov in Slo-
vencev se je rajši odločilo upreti se navalu kot predati se tiran-
stvu v sužnost. Njihova čast in
ponos svobodnih mož je ostal v
visokih planinah in divjih gorah
naše domovine. Ne nemška, ne
italijanska, ne bolgarska, ne
madžarska vojska ne more pre-
magati tega duha svobode.

Zapustil sem domovino, da bi pri močnih zavezniških poiskal razumevanje in pomoč za moj narod. Smatram se za čuvaja herojskega duha naroda, katerega najskromnejši sin sem in najponosnejši kralj. Za seboj sem pustil vse te grobove, grob mojega očeta, ki je padel za do-
movino in grobove drugih jugo-
slovanskih vojakov in herojev. Pustil vso zgodovino in tradici-
je mojega malega naroda. Pu-
stil pa sem za seboj tudi živi in
bojevit duh mož in žena. Zbra-
li so se okrog mojega najljubše-
ga prijatelja in mojega najboljše-
ga vojaka Draža Mihajloviča, mojega vojnega ministra. Dra-
ža Mihajlovič je naglo postal
pravilna oseba, a zagotavljam
vas, da on ni samo pravilni jun-
ak, temveč tudi živ heroj, in še
kako živ. On in naši ponosni in
hrabri četniki so naučili nacijske
divjake, kako se ljudje, ki
ljubijo svobodo, znajo boriti pro-
ti nadmočnemu sovražniku. Pod
poveljstvom Draža Mihajlovi-
ča se upira velik del naše domo-
vine.

Čez dva dni bo naš veliki na-
rodni praznik, ki se bo proslav-
ljal povsod. To je Vidov dan,
obletnica Kosovske bitke. Tega
dne leta 1389. je naš narod pri-
šel pod tujevar jarem. Že pet in
pol stoletij slavimo ta dan kot
spomin na bitko, v kateri smo
brani svobodo. Moja želja in
želja moje vlade je odlikovati te-

ga dne, v nedeljo generala Mi-
hajloviča s tem, da ga povišamo
za armijskega generala, naj-
višjo generalsko stopnjo, ki jo
lahko damo.

Do sedaj je bil divizijski gene-
ral in srečen sem, da to napre-
dovanje našega junaka lahko
sporočim prav med temi beseda-
mi ameriškemu narodu. Draža
Mihajlovič je simbol naše odlo-
čitve, da se bomo borili, dokler
svet ne bo osvobojen tiranstva
osištca. Ponosen sem pri misli,
da se njegovo ime omenja sku-
paj z imeni junakov Bataana,
Wake Islanda in Midwaya. Mi-
slim, da junaki general Mihaj-
lovič pomaga vašemu narodu
spoznati boljše srce in dušo Ju-
goslovancev. Vi vsekakor pozna-
te mnoge Srbe, Hrvate in Slo-
vence, ki so tu že desetletja. Sli-
šali ste o naših velikih učenja-
kih Tesli in Pupinu. Spominjate
se tega poštenega in marljivega
naroda v rudnikih in topilnicah
Pennsylvanie, v lajdje delnicah
Mississippija in med poljedelci
v Californiji. Mnogi med njimi
so vaši sosedi. Neštevilni med
njimi so pisali domov svojim
bratom in sorodnikom in jih
navdihovali z vašimi načeli o
svobodi in demokraciji.

Jaz sem zadnje dni spoznal to
prisrčnost in gostoljubnost in bil
priča duha enakopravnosti. Vi-
del sem isti bratski nasmeh na
licu vašega velikega predsedni-
ka kot na obrazih vaših vojakov
in mornarjev ali katerega koli
moža ali žene v Washingtonu.
Globoko me je ganil topli spre-
jem, ki mi ga je izkazala ta de-
žela. Hvaležen sem za simpati-
je, ki se povsod izkazujejo moje-
mu narodu. Sedaj se bom oko-
ristil z lepo priložnostjo. Govo-
ril bom v našem jeziku možem
in ženam srbskega, hrvatskega
in slovenskega porekla. Sporo-
čilo bo vsebovalo mojo prošnjo,
naj store vse, kar morejo za re-
šitev domovine. Ona jih kliče,
naj služijo veliki ameriški do-
movini, predsedniku in vaši ju-
naški vojski, posvečujoč svoje
sile za zmago tega naroda. Kaj-
ti taka zmaga bo hkratu zmaga
za ves svobodni svet."

Nato je Nj. Vel. kralj sprego-
voril v srbohrvaščini:

"Dragi moji ameriški Srbi,
Hrvati in Slovenci."

Prihajam k vam kot kralj, čigar
usoda je povezana samo z
demovino in z narodom, ki sem
ga moral zapustiti in ki ga lu-
bim bolj kot vse drugo. Dogod-
ki so hoteli, da v svoji rani mla-
dosti sprejemem nase največjo
odgovornost in največjo dolž-
nost, ki jo človek more sprejeti.
Tisto jutro, ko sem sprejel kra-
ljevo oblast sem jaz in moj
narod prišel v vihar, v katerem
je vsaka ura pomenila celo uso-
do in kjer je vsaka odločitev —
od kraljevske odločitve do odlo-
čitve prostega vojaka in šolarja
— kovala usodo naše zgodovine.
Tako prvo jutro sem videl svo-
je rojstno mesto Beograd, pre-
stolnico mojih očetov, porušeno
in požgano in pokrito s trupli
nebojnih. Na vsakem koraku
so stotine sovražnikovih letal
metale tone dinamita po potih,
po katerih smo se umikali, ker
se ni bilo mogoče upirati. To,
kar smo videli, je bila barbarska
krvoločnost, kri in rušenje, klan-
je in razdejavanje celih mest, ne-
številnih vasi in tisočev in tisoč-
ev nedolžnih. Domovina je bila
kakor razmesarjeno telo, ki se
nikdar več ne bo dvignilo.

Toda še isto pomlad je prišlo
veselo presenečenje za vse tiste,
ki so z žalostjo ali z obupom gle-
dali strašno usodo Jugoslavije.
Njena vojska ni bila vsa uničena
ali ujeta; v njej so še vedno bili
nedotaknjeni polki navdušenih
vojakov in neustrašnih vodite-
ljev, ki so skriti v planinah čaka-
li na svojo uro. Ime, ki ga dotlej
niste poznali, je odjeknilo v va-
nih srcih in pihnilo do najbolj
oddaljenih krajev sveta. Ime
najboljšega med vojaki, ki jih je
Jugoslavija kdaj imela, ime naj-
večjega med junaki, ki jih je

Razprodaja in piknik Slovenske Zadruge

OD TORKA 7. DO SOBOTE 11. JULIJA

V NEDELJO 12. JULIJA (ob 29. letnici)

PIKNIK

NA S.N.P.J. FARM — ROUTE 6 — 17 milj iz Collinwooda

OCCIDENT MOKA, 24½ lbs.	\$1.35	ZADRUŽNA KAVA, rdeč zavoj	59¢
		2 funta za	
OCCIDENT MOKA, 49 lbs.	\$2.65	ZADRUŽNA KAVA, plavi zavoj	47¢
		2 funta za	
TOMATOES, No. 2½, 2 kanti	33¢	HEINZ SOUP, srednja, vse sorte,	27¢
		2 za	
ROMAN BEANS 3 funte za	28¢	HEINZ SOUP, male, vse sorte, 2 za ..	19¢
SNIDER'S CATSUP, 14 oz., 2 stekl.	33¢	BEECHNUT BABY FOOD,	23¢
		Strained, 3 za	
MONARCH KAVA, 1 lb kante,	63¢	BEECHNUT BABY FOOD,	23¢
2 za		Chopped, 2 za	
SILVER BAR PEAS, 2 kanti za	31¢	KIRKMAN'S CHIPS, 2 zavoja za	49¢
SMALL CRISCO, 2 kanti za	49¢	VELIK IVORY SOAP, 2 komada za ..	21¢
VELIK JEČMEN, 4 funte za	19¢	DUZ, Giant size	65¢

IZREDNA POSEBNOST:

SALAD OIL No. 77, galona \$1.49
(prinesite svoje galone)

V NEDELJO 12. JULIJA STE VABLJENI VSI NA PIKNIK SLOVENSKE ZADRUŽNE ZVEZE NA S. N. P. J. FARM! DOMAČA ZABAVA, PLES, KOŠTRUNI IN RAZDELITEV PREKO 30 PROSTIH DARIL NAJSREČNEJŠIM POSESTNIKOM!

Tekom petdnevne razprodaje PROSTE SREČKE v trgovinah in na pikniku po stari Zadrugi lepi navadi!

Prostora je dosti za vse vablence od St. Clairja do Euclida, iz Newburgha in vse tja do zapadne strani mesta

Postrežba bo v rokah naših članic ženskega odseka, ki bodo zraven vsega drugega poskrbele za najfinejšo 10 centov Roast Beef Sandwich in koštrunovino za 15 centov.

V SLUČAJU DEŽJA SE VRŠI V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVENUE. JESENSKA VESELICA PRIDE V SOBOTO 31. OKTOBRA V SLOVENSKEM DRUŠTVENEM DOMU V EUCLIDU

Slovenska Zadruga Zveza

667 East 152nd Street

16201 Waterloo Road 712-14 East 200th Street
PROŠENI STE, DA SI SAMI PRESKRBITE VOZNO NA FARMO!
DA, DOVAŽAMO TUDI NA DOM! IGRA: MALOVASICH ORKESTER!

naš narod dal, ime mojega naj-
ljubšega prijatelja in vojaka,
generala Draža Mihajloviča ju-
goslovanskega vojnega ministra.
Danes se pod njegovim poveljni-
štvom velik del domovine čudo-
vitno in viteško upira sovražniku.

Njihova borba tam je slava in
povest tistih, ki so ostali v do-
movini. Mi, ki smo iz domovine,
imamo svoje delo in svoje dolž-
nosti. Do domovine in do tistih,
ki so v njej ostali, in do skupne
dela. Za to skupno delo se
danes bore Združene države,
bratska Rusija, Velika Britani-
ja, ki nam je izkazala gostoljub-
nost in ostale države zavezniških
narodov. Naša prva dolžnost je
prispevati, da bi borbo našega
ljudstva doma veliki zavezniki
razumeli tako kot je in tako kot
zasluži; da bi omogočili temu
narodu, ko bo rešen trpljenja da
bo dobil za nagrado ploden mir
in absolutno varnost v bodočo-
sti. Naša glavna dolžnost je, da
pripravimo duševne in materi-
jalne sile in moči, s katerimi se
bomo ob ur, ki bo prišla, pri-
družili tamkajšnjemu odporu do
končne zmage.

Nihče iz zamejstva ne more
več spremeniti usode, ki jo je ta
narod tam imel, lahko pa prispe-
va, da bodo plodovi te usode za
bodoča pokolenja večji.
Mi smo narod junakov, in
dolžnost teh težakov in teh ju-
nakov nas zavedno spajajo z bo-
dočnostjo, h kateri težimo. Če
bomo iz preteklosti sedaj in za
vselej zajeli dober nauk, če bomo
pravilno razumeli naše dolžno-

sti — bomo prispevali k čim
prejšnjemu začetku narodnega
življenja Jugoslavije; da začno
delati v medsebojnem zaupanju,
ki se mora vedno bolj utrjevati,
v sodelovanju, ki se mora vedno
obnavljati in z ljubeznijo, ki se
je morajo ljudje vedno učiti.
Tam so milijoni ljudi, katerih
dela bodo temelj za skupno živ-
ljenje, kakršnega nismo mogli
imeti v preteklosti, ker so nas
ovirale spletke, zarote in oprav-
ljanja naših sovražnikov.

Dragi moji ameriški Srbi, Hr-
vati in Slovenci.

Mi vsi ljubimo svoj rojstni
kraj in nestrpnost čakamo dne, ko
se bo zopet vrnil mir. Služec
svoji veliki ameriški domovini,
služec njenemu predsedniku in
njeni herojski vojski, žrtvuje
vso moč za zmago te dežele boste
v resnici omogočili čimprejšnji
prihod tega dne."

MALI OGLASI

Drva naprodaj

Naprodaj so drva za kurja-
vo, iz tovarne. Velik lot samo
\$3.75. Pokličite Liberty 2067.

Sobe v najem

V najem se odda prijetnemu
paru tri čedne sobe s kopali-
ščem. Naslov: 1159 E. 76. St.
(159)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

Bi radi kupili hiše poceni?

Mi jih imamo naprodaj in
mi vemo, kako jih dobite. Na-
prodaj so sledeče hiše:

6 sob in sončna soba, lot 50x
150, blizu Lake Shore Blvd. in
185. ceste, cena \$5,400; 25% ta-
kovo.

7 sob bungalow na E. 140.
cesti in Bratenahl, cena \$4,500.

6 sob za eno družino, garaža
za 2 avta, severno od bulevarja
v bližini našega urada, potre-
buje nekaj popravila; cena sa-
mo \$5,800.

Imamo naprodaj hiše za 2
družini od \$6,800 do \$12,000.
Naprodaj i m a m o vsakojaka
posestava. Radi vam pokažemo
našo listino.

Strainic Realty

18000 Lake Shore Blvd.
IV 6430; KE 4120. (158)

Dobra plača

Ženska srednjih let, Sloven-
ka ali Hrvatica, dobi dobro
službo v Beer parlorju. Stalno
delo, ali pa da bi pomagala sa-
mo v petek in soboto. Dobra
plača in dober dom. Oglasite
se na 783 E. 222. St., Euclid, O.
(160)

Restavracija naprodaj

Proda se D-5 licenca z resta-
vracijo in poslopje, ali pa samo
D-5 licenco. Proda se radi bo-
lezni lastnika. Prostor se na-
haja nasproti NYC železnice.
Prosi se, da ne kličete po tele-
fonu. Lastnik je Joseph Zabu-
kovec, 576 E. 152. St. (157)

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vpra-
šajte za naš budget načrt. Pregled
turneje zastoni.

WHITE WAY COAL CO.
3853 SUPERIOR AVE.
Henderson 6177
DAJEMO EAGLE ZNAMKE

Ako iščete

dobrega popravilalca za vaše
čevlje, pridite k nam. Vedno
prvovrstno delo. Popravljamo
stare čevlje ter imamo polno
zalogo finih, novih moških čev-
ljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.
(Tues. x)

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

Valerijan se je popolnoma posvetil dekletu in vključ temu, da ji je pušal prostost, se je s posebno vnetostjo lotil vzgoje in poučevanja. Sam jo je učil znanosti in ruskega jezika, vepiljač jo je istočasno domovinsko ljubezen, pojmovanje njene zgodovinske veličine in spoštovanje do oseb, ki so jo proslavile, ki so preobrazile ruski jezik in obogatile slovnico z nesmrtnimi deli.

Mame Bernar je bila njena učiteljica in prijateljica. Ona in druge guvernante so jo poučevale francoski, nemški in italijanski jezik, glasbo in risanje. Toda bila je še ena stran Milicine vzgoje, ki jo je prevzel Valerijan Petrovič z veliko vnetostjo: Učil je namreč Milico upravljati premoženje. Morala je pregledovati račune svojih oskrbnikov, ki so upravljali njene hiše v Moskvi in Petrogradu, in delati po stricvih ukrepih, skratka: naučil jo je samostojnega gospodarstva in gospodinjstva v pravem pomenu besede.

Dasi je bilo do Vsesvjatskega samo nekaj vrst, je Milica malo tam prebivala; sovražila je nemško kolonijo, ki se je tam še bolj razpasla. Niti general ni po sinovi smrti obiskal več pristave. Le generala je večkrat prišla, toda za malo časa. Ni mogla pozabiti, da je bilo njenemu možu že drugi od vzeto varuštvo nad Milico, zato ni trpela dekleta.

Pa tudi drugače je imela Matilda Ferdinandovna dovolj neprijetnosti; največ pa jo je vznemirjala in jezila nenadna izprememba v odnosih med njenim sinom in možem.

Onadva sta si bila vedno dobra, a Leopold je znal tako navedati nase lahkovernega očima, da je tedaj pregovoril Mihaila Petroviča, zastaviti Vsesvjatsko, da mu je pomagal na nogo. A hkratu sta se začela izogibati drug drugega in težko sta prikrivala medsebojno mrznjo. Komaj je okrevljal po onem mrtvoudnem napadu, je general izjavil, da gre iz Dembovke, in vztrajal je pri svojem sklepu vključ z enim in drugim prošnjam: Leopold pa ni znil besedice, da bi ga zadržal.

Drugi nič manj nepričakovani udarec zanj je bila baronova odločitev, da se da upokojiti, se posveti popolnoma upravljanju posestva in si popravi zdravje. In resnično, baron je bil videti bolan, trpel je na nespečnosti in je bil tako slabih živcev, da je ob vsakem najmanjšem šumu pobledel, a puškin strel mu je povzročil vselej treset. Včasih se je prebudil ponoči vsled lastnega krika. Da ne bi žene vznemirjal, je baron spal v posebni sobi.

Tudi duševno stanje Mihaila Petroviča je bilo žalostno. Vključ vsem svojim napakam, vetrnjaškemu življenju, brezskrbnosti in usodni slabosti napram ženi, ki je skrbela samo za svoje in v škodo njegovega sina, vključ raznim nesoglasjem z Jurijem, je general iskreno ljubil sina in bil ponosen nanj. Njegova izguba ga je silno potrla. Niti sence dvoma ni bilo v njegovem prepričanju, da je bil umorjen; a misel, da je Leopold umoril ali vsaj dal umoriti, mu je bila strašna. Baronovo duševno stanje je bilo še dokaz povzroča o njegovi krivdi. Toda Mihail Petrovič ni imel toliko poguma, da bi postal tožitelj. Strah pred sramoto, ki bi padla na njegovo rodbino, posebno če bi prišli na dan še njegovi grehi, zlasti to, da je okradel sina, — vse to ga

je prisililo k molku; toda iz Dembovke je zbežal in si obljudil, da ne pojde nikoli več tja.

Jurijeva oporoka, s katero je odstranil očeta od varuštva nad Milico, je ranila njegovo samopodjube. Sicer pa je Mihailu Petroviču vest rekla, da je bilo sinovo nezaupanje zasluženo; enkrat je že žrtvoval Jurijeve interese lokavi ženi lakomnosti, kdo bi mogel jamčiti, da ne bi drugi šel preko interesov Milice zaradi pohlepa Matilde Ferdinandovne.

Vsi ti vzroki skupaj so ogorčili generalovo srce. Toda kakor vsi breznačajni ljudje, se ni upal nastopiti in odkrito povedati svojega mnenja, ampak je izlival svojo zatajevano jezo v malenkostnih prepirih z ženo; toda dasi jo je smatral za glavno krivko vseh svojih neureč, se ni upal ali ni mogel izpustiti njenega vpliva.

Tako je zadeva o zastavitvi Vsesvjatskega ostala tajna za nedomače, a Jurij ni hotel v oporoki izpreminjati matrine volje, zato se Valerijan Petrovič ni vmešaval v upravo posestva vključ z Libermanovim leparstvom. Omejil se je na to, da je skušal popraviti zlo, ki ga je grabežljivi Nemec delal turojenim kmetom.

Milica je že končala šestnajsto leto, ko je Valerijan Petrovič težko obolel na srcu. Bolezen je bila sicer stara, toda on se ni zmenil zanj, dokler ni zavzela hudih oblik. Na prošnje svoje varovanke je Valerijan Petrovič šel v Petrograd, da se posvetuje z zdravniki. Vključ uspešnemu zdravljenju je zdravnik pridržal bolnika za daljši čas v Petrogradu in Valerijan Petrovič se je s težkim srcem naselil v prestolici.

Bilo je jeseni, zato je sklenil, da uporabi zimo za Miličino razveseljevanje in izpopolnjevanje v tujih jezikih, glasbi in slikanju.

Milica je bila še premlada za vstop v svet po varuhovem mnenju, toda rade volje ji je dovoljeval prisostvovati sprejemom mlade Jurasove, ki se je zelo zavzela za njo in jo vodila s seboj po koncertih in gledališčih. Ravno tedaj je Matilda Ferdinandovna pripeljala s seboj sinovega posestva obe vnukinji, da jih vpelje v svet in jim po možnosti preskrbi moše. Bila je primorana sprejemati možev vnukinjo, kar ji je bilo sila neprijetno, ker izredna Miličina lepota, njena prirojena jidražest in premoženje je v očeh družbe popolnoma zatemnila mladi baronesi. Generala ni štedila z grajo o njeni vzgoji, njenem obnašanju in celo o njeni zunanosti, dajajoč Milici laskeve priimke, kakor: "divja kozakinja", "hebrzdano žrebe" in "Geldproetz."

Vključ babičini nenaklonjenosti se je Milica sprijateljila s Kiti. Dobra, skromna in prostodušna Kiti je brez vsake zavisti dajala prednost sestrični, iskreno se je je veselila in se izvrstno počutila v njeni družbi; odkrita in dobra Milica se je tudi navezala na prijazno denanj. Njegova izguba ga je silno potrla. Niti sence dvoma ni bilo v njegovem prepričanju, da je bil umorjen; a misel, da je Leopold umoril ali vsaj dal umoriti, mu je bila strašna. Baronovo duševno stanje je bilo še dokaz povzroča o njegovi krivdi. Toda Mihail Petrovič ni imel toliko poguma, da bi postal tožitelj. Strah pred sramoto, ki bi padla na njegovo rodbino, posebno če bi prišli na dan še njegovi grehi, zlasti to, da je okradel sina, — vse to ga

smrtjo skoraj vse premoženje zapravil. Sin je bil na tem, da uredi zamotane denarne zadeve po očetu. Vključ temu, da je prišel ob svoje premoženje, ni klonil z duhom, ampak je sklenil, da si z lastno močjo prebije pot, in vstopil je v akademijo generalnega štaba. Z zasebnimi posli in učenjem zelo zaposleni mladenič si je utrgal še toliko časa, da je posejal Valerijana Petroviča.

Med običajnimi posetniki hiše grofa Aleksija Jurasova, kamor je Milica pogosto hodila, je bil tudi knez Igor Zagorin, — mlad, čeden gardni častnik, ki je bil polbrat gospodinjne in Rostislava Ščepin-Kromskega.

Dasi se Milica ni prištevala še k gospodičnam, godnim za možitev, se je začel knez zanimati zanj in ji je vztrajno dvoril, da so ga drugi smatrali za njenega bodočega ženina. Milica pa je z naklonjenostjo sprejemala knezove poklone; njenemu otroškemu samoljublju je laskalo, da ji dvori tak sijajen kavalir, katerega je marsikatera mamka lovila za svojega hčera. Pa tudi njegove cvetlice, sladščice in njegova ljubezniva obzirnost so vplivale na deklico, ki je zardevala pod njegovimi ognjenimi pogledi.

Igor, — ki ni nič vedel o Rostislavovih čuvstvih do Milice, mu je zaupal, da je smrtno zaljubljen v Milico in da se poroči z njo. Toda kakor je bilo Rostislavu neprijetno, da je Milica rada sprejemala poklone mladega Zagorina, vendar ni mogel tekmovali s sijajnim plemičem. Milica je bila bogata, a Kromski ni imel po nesrečnih očetovih špekulacijah skoraj groša v žepu, in če bi jo zdaj prosil za roko, bi si utegnila razlagati, da se poteguje za njen denar; pot do njegovih urejenih gmotnih razmer pa je bila še dolga. Njegovo upanje na zmago je bilo torej majhno in Rostislav je smatral za po-

polnoma naravno, da je mlada deklica dala prednost bleščečemu salonskemu levu pred skromnim kruhoborcem, zato se je s prirojeno mu silo volje pokoril neizbežnosti ter trdnost sklenil izruti s koreninami ljubezen iz svojega srca in se umakniti.

Z izgovorom, da ima preveč dela, je neopazno skrčil število svojih posetov pri Valerijanu Petroviču, a v družbo sploh ni zahajal več.

Jurasova je bila naklonjena ljubezni kneza Igorja; ko pa je Valerijan Petrovič zapazil, da

se je začela Milica zanimati za kneza, je sklenil se resno pogovoriti z Marto Lvovno o tej zadevi. Mlada grofica mu je potrdila, da bi Igor rad imel Milico za ženo in da ga prosi njene roke.

Načeloma nimam nič proti tej ženitvi ne proti knezu, ki se mi zdi dostojen človek; poleg tega pa je tako bogat, da ne išče pri Milici denarja, — je odgovoril. — No, Milica je še premlada, da bi se že sedaj vezala; prej mora v družbo in izkusiti svet. Če se v dveh letih njih medsebojna čuvstva ne

izpremene, tedaj ne bo nikakih ovir, da se vzameta, toda aza sedaj nočem, da bi se ne on ne ona smatrala vezana. Ženska je večkrat izpremenljiva . . . tem več Milica, ki je še tako

mlada pa tudi Igor Nikolaovič je tak vetrnjak, da utegne desetkrat predrugačiti svoje namere, — je rekel v smehu Valerijan Petrovič. (Dalje prihodnjič.)

AMONG OHIO'S HEROES

Let's Explore Ohio

SIMON KENTON (1755-1836)

Simon Kenton, Indian scout, explorer, soldier, led a charmed life. He fought through three wars. Three times he was condemned to the stake by the Indians. Eight times he ran the gauntlet, between two rows of howling Indians intent on his death.

And still in 1812 when whites were arming to kill Indians to avenge the death of a comrade, Kenton, then nearly 60, threatened to shoot the first man to raise a hand against the Indians.

It was in 1778, four years after Kenton had served as scout in Lord Dunmore's War, that he was captured by Indians and carried bound to Wapatomoka, an Indian village two and one-half miles south of Zanesfield.

He had been beaten and tortured. His face was painted black—sign of death by burning. Within a few minutes he would be tied to the stake. Then Simon Girty, white renegade, and Kenton's companion in Dunmore's War, entered the hut.

Kenton appealed to him. Girty, normally merciless in his relations with whites, pleaded with the Indian Council. Kenton's life was spared.

Born in Virginia in 1755, Simon Kenton fled west at 16 after seriously thrashing a rival in love.

He was with Dunmore, with George Rogers Clark at the Battle of Piqua. He was with Colonel Logan in his Mad River campaign and with General "Mad" Anthony Wayne at the Battle of Fallen Timbers. In 1812 he joined the Americans and fought the British.

Simon Kenton did more than his share to bring peace and civilization to the Ohio forests.

He lived to be 81 and saw his adopted state change from an Indian-infested wilderness to a rich, peaceful land with pleasant town and wide farms.

Kenton's grave in the Oakdale Cemetery at Urbana is marked with a four-sided monument. On one side is the head of an Indian, on the second, the head of a bear, and on the third, the head of a wolf, and on the fourth, the head of a panther—a fitting monument to Simon Kenton, the Daniel Boone of Ohio.

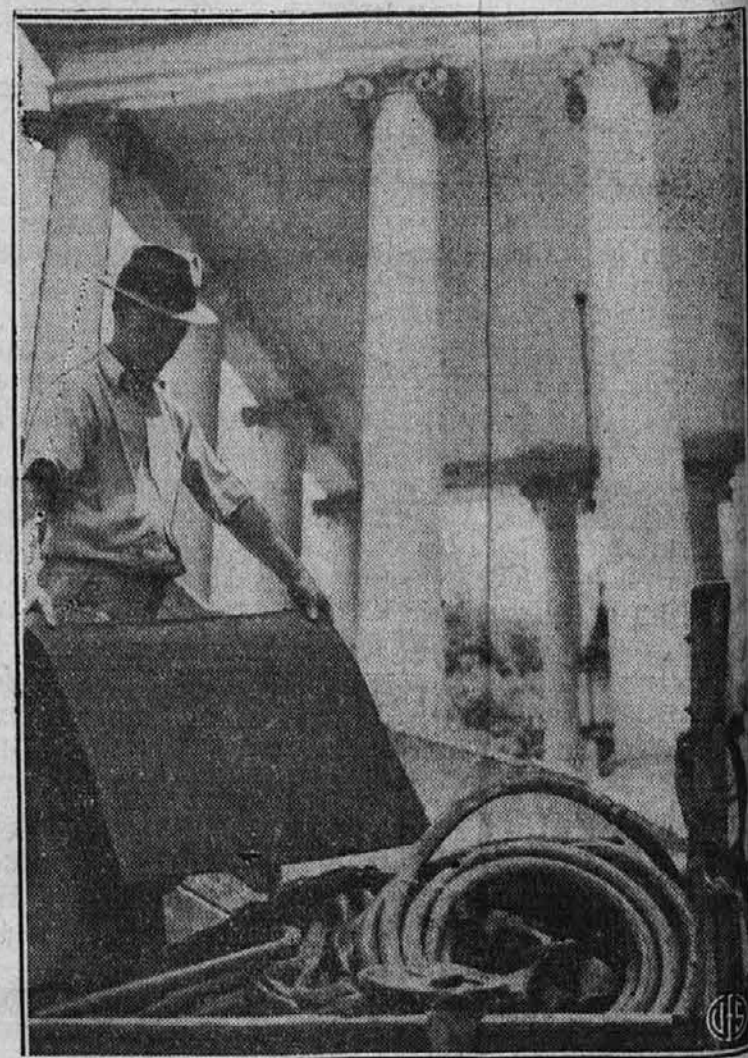
Major Alfred F. Kalberer iz Lafayette, Ind. je poveljeval ameriškim letalcem, ki so bombardirali italijanske bojne ladje v Sredozemskem morju. Major pravi, da je bilo streljanje, kot bi streljal ribe v sodu.

Poročnik Howard E. Walker iz Ashland, O. pilot in poveljnik zrakoplovcev, ki so pred nedavnim bombardirali rumunska oljna polja. On je eden izmed ameriških letalcev, ki so morali na povratku iz Rumunije pristati na turškem ozemlju, kjer so jih turške oblasti internirale.

Skozi sedem dni in noči je bilo na odprtem morju sedem mornarjev s potopljenega trgovske ladje v Karibskem morju. Ameriško stražno letalo jih je opazilo in jim priključilo pomoč. Na sliki vidimo, ko rešenci stopajo v čoln obrežne straže.

Na predsednikov klic za pobiranje starega kavčuka so se odzvali tudi v Beli hiši v Washingtonu, kjer so nabrali par sto funtov starega kavčuka, kar vidimo na gornji sliki. Se celo predsednikov psiček Falla je žrtvoval svoj kavčukaste igrače.

June 15th through Labor Day

Dance NIGHTLY TO FAMOUS RADIO BANDS

GENE KRUPA WOODY HERMAN SKINNEY ENNIS VAUGHN MONROE and others

KEEP FIT FOR VICTORY! Save tires . . . save gasoline . . . it's only a few miles to nearby Cedar Point. Easily reached by rail, bus, steamer or auto. Every summer resort recreation! Swim in the blue waters of Lake Erie . . . relax on the white, sandy beach. All sports and amusements . . . tennis, riding, boating, golf, fishing, etc. . . Hotel Breakers has 1000 outside rooms . . . Excellent food.

Roll or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit. On U. S. Route 6, Ohio 2. Ask your local Travel Bureau or Auto Club for folder, or write Cedar Point-on-Lake Erie, Sandusky, Ohio.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hoče dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najstarejši in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, protuberančne bolezni in onemoglost.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjosti dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD 351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.